Europski parlament
2014-2019

Dokument s plenarne sjednice

B8-0149/2016 }
B8-0154/2016 }
B8-0157/2016 }
B8-0159/2016 }
B8-0161/2016 }
B8-0162/2016 } RC1

3.2.2016

ZAJEDNIČKI PRIJEDLOG REZOLUCIJE

podnesen u skladu s člankom 123. stavcima 2. i 4. Poslovnika,

koji zamjenjuje prijedloge rezolucija sljedećih klubova:
Verts/ALE (B8-0149/2016)
ECR (B8-0154/2016)
ALDE (B8-0157/2016)
S&D (B8-0159/2016)
PPE (B8-0161/2016)
EFDD (B8-0162/2016)

o sustavnom masovnom ubijanju vjerskih manjina koje provodi tzv. Islamska država
(2016/2529(RSP))

Lars Adaktusson, Cristian Dan Preda, Elmar Brok, Andrej Plenković, Antonio Tajani, Michael Gahler, Mariya Gabriel, David McAllister, Michèle Alliot-Marie, Esther de Lange, Kinga Gál, Tunne Kelam, György Hölvényi, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Lorenzo Cesa, Roberta Metsola, Davor Ivo Stier, Therese Comodini Cachia, Barbara Matera, Milan Zver, Marijana Petir, Anna Záborská, Philippe Juvin, Andrey Kovatchev
u ime Kluba zastupnika PPE-a
Knut Fleckenstein, Josef Weidenholzer, Richard Howitt, Zigmantas

Balčytis, Hugues Bayet, Brando Benifei, José Blanco López, Vilija Blinkevičiūtė, Biljana Borzan, Silvia Costa, Andrea Cozzolino, Andi Cristea, Miriam Dalli, Viorica Dăncilă, Isabella De Monte, Doru-Claudian Frunzulică, Eider Gardiazabal Rubial, Elena Gentile, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Adam Gierek, Neena Gill, Michela Giuffrida, Ana Gomes, Maria Grapini, Theresa Griffin, Enrique Guerrero Salom, Sylvie Guillaume, Sergio Gutiérrez Prieto, Cătălin Sorin Ivan, Liisa Jaakonsaari, Afzal Khan, Jeppe Kofod, Javi López, Costas Mavrides, Marlene Mizzi, Luigi Morgano, Alessia Maria Mosca, Victor Negrescu, Momchil Nekov, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Emilian Pavel, Vincent Peillon, Tonino Picula, Kati Piri, Miroslav Poche, Liliana Rodrigues, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Daciana Octavia Sârbu, Olga Sehnalová, Monika Smolková, Renato Soru, Tibor Szanyi, Claudia Tapardel, Marc Tarabella, Patrizia Toia, István Ujhelyi, Elena Valenciano, Nicola Caputo
u ime Kluba zastupnika S&D-a
Charles Tannock, Mark Demesmaeker, Angel Dzhambazki, Raffaele Fitto, Ruža Tomašić, Jana Žitňanská, Arne Gericke, Anna Elżbieta Fotyga, Ryszard Antoni Legutko, Ryszard Czarnecki, Karol Karski, Jadwiga Wiśniewska, Kosma Złotowski, Tomasz Piotr Poręba, Beatrix von Storch
u ime Kluba zastupnika ECR-a
Javier Nart, Nedzhmi Ali, Petras Auštrevičius, Beatriz Becerra Basterrechea, Dita Charanzová, Marielle de Sarnez, Gérard Deprez, Martina Dlabajová, José Inácio Faria, Marian Harkin, Filiz Hyusmenova, Ivan Jakovčić, Petr Ježek, Ilhan Kyuchyuk, Valentinas Mazuronis, Louis Michel, Norica Nicolai, Urmas Paet, Jozo Radoš, Frédérique Ries, Marietje Schaake, Jasenko Selimovic, Pavel Telička, Ivo Vajgl, Johannes Cornelis van Baalen, Hilde Vautmans, Paavo Väyrynen, Renate Weber
u ime Kluba zastupnika ALDE-a
Bodil Valero
u ime Kluba zastupnika Verts/ALE-a
Fabio Massimo Castaldo, Ignazio Corrao, Isabella Adinolfi
u ime Kluba zastupnika EFDD-a

Rezolucija Europskog parlamenta o sustavnom masovnom ubijanju vjerskih manjina koje provodi tzv. Islamska država
(2016/2529(RSP))

Europski parlament,

– uzimajući u obzir svoje prijašnje rezolucije od 27. veljače 2014. o stanju u Iraku[1], od 18. rujna 2014. o stanju u Iraku i Siriji te ofenzivi IDIS-a, uključujući progon manjina[2], a posebno njezin stavak 4., od 27. studenoga 2014. o Iraku: otmica i zlostavljanje žena[3], od 12. veljače 2015. o humanitarnoj krizi u Iraku i Siriji, osobito u kontekstu tzv. Islamske države[4], a posebno njezin stavak 27., od 12. ožujka 2015. o nedavnim napadima i otmicama, posebno Asiraca, koje je na Bliskom istoku proveo IDIS/Daiš[5], a posebno njezin stavak 2., od 12. ožujka 2015. o godišnjem izvješću o ljudskim pravima i demokraciji u svijetu za 2013. i politici Europske unije u tom području[6], a posebno njezine stavke 129. i 211., od 12. ožujka 2015. o prioritetima EU-a za Vijeće UN-a za ljudska prava 2015.[7], a posebno njezine stavke 66. i 67., od 30. travnja 2015. o progonu kršćana diljem svijeta u vezi s ubojstvom studenata u Keniji koje je počinila teroristička skupina al-Šabab[8], a posebno njezin stavak 10. te od 30. travnja 2015. o uništavanju kulturnih lokaliteta koje je počinila skupina IDIS/Daiš[9],

– uzimajući u obzir svoju preporuku Vijeću od 18. travnja 2013. o UN-ovom načelu „odgovornosti za pružanje zaštite”[10],

– uzimajući u obzir zaključke Vijeća od 16. ožujka 2015. o regionalnoj strategiji EU-a za Siriju i Irak, kao i o prijetnji koju predstavlja IDIL/Daiš, od 20. listopada 2014. o krizi povezanoj s IDIL-om/Daišom u Siriji i Iraku, od 30. kolovoza 2014. o Iraku i Siriji, od 14. travnja 2014. i 12. listopada 2015. o Siriji te od 15. kolovoza 2014. o Iraku,

– uzimajući u obzir Odluku Vijeća 2003/335/PUP od 8. svibnja 2003. o istrazi i progonu počinitelja genocida, zločina protiv čovječnosti i ratnih zločina[11],

– uzimajući u obzir Smjernice EU-a o promicanju i zaštiti slobode vjere ili uvjerenja, Smjernice EU-a o promicanju poštovanja međunarodnog humanitarnoga prava, Smjernice EU-a o nasilju nad ženama i djevojčicama i borbi protiv svakog oblika diskriminacije nad njima, Smjernice za politiku EU-a prema trećim zemljama u vezi s mučenjem i drugim oblicima okrutnog, neljudskog i ponižavajućeg postupanja ili kažnjavanja, Smjernice EU-a o djeci i oružanim sukobima, Smjernice EU-a za promicanje i zaštitu prava djeteta,

[1] Usvojeni tekstovi, P8_TA(2014)0011.
[2] Usvojeni tekstovi, P8_TA(2014)0027.
[3] Usvojeni tekstovi, P8_TA(2014)0066.
[4] Usvojeni tekstovi, P8_TA(2015)0040.
[5] Usvojeni tekstovi, P8_TA(2015)0071.
[6] Usvojeni tekstovi, P8_TA(2015)0076.
[7] Usvojeni tekstovi, P8_TA(2015)0079.
[8] Usvojeni tekstovi, P8_TA(2015)0178.
[9] Usvojeni tekstovi, P8_TA(2015)0179.
[10] Usvojeni tekstovi, P7_TA(2013)0180.
[11] SL L 118, 14.5.2003., str. 12.

Smjernice EU-a o ljudskim pravima koje se odnose na slobodu izražavanja na internetu i izvan njega te Smjernice EU-a o promicanju i zaštiti ostvarivanja svih ljudskih prava lezbijskih, homoseksualnih, biseksualnih, transrodnih i interseksualnih osoba (LGBTI),

– uzimajući u obzir izjave potpredsjednice Komisije/Visoke predstavnice Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku o Iraku i Siriji,

– uzimajući u obzir Rezoluciju 2091 (2016) Parlamentarne skupštine Vijeća Europe naslovljenu „Strani borci u Siriji i Iraku” i usvojenu 27. siječnja 2016.,

– uzimajući u obzir izjavu Navi Pillay, visoke povjerenice UN-a za ljudska prava, od 25. kolovoza 2014. o iračkim civilima koji su žrtve raširenih i sustavnih „jezivih” progona,

– uzimajući u obzir nedavne rezolucije Vijeća sigurnosti UN-a o Iraku i Siriji, a posebno Rezoluciju 2249 (2015) kojom se osuđuju nedavni teroristički napadi koje je počinio IDIS te Rezoluciju 2254 (2015) kojom se donosi plan mirovnog procesa u Siriji i utvrđuje raspored pregovora,

– uzimajući u obzir Rezoluciju br. S-22/1 Vijeća UN-a za ljudska prava od 3. rujna 2014. naslovljenu „Stanje ljudskih prava u Iraku s obzirom na kršenja tih prava koje je počinila tzv. Islamska država Iraka i Levanta i s njom povezane skupine”,

– uzimajući u obzir Opću deklaraciju o ljudskim pravima iz 1948.,

– uzimajući u obzir Deklaraciju UN-a o ukidanju svih oblika nesnošljivosti i diskriminacije na temelju vjere i uvjerenja iz 1981.,

– uzimajući u obzir Konvenciju UN-a protiv mučenja i drugih okrutnih, neljudskih i ponižavajućih postupaka ili kažnjavanja iz 1984.,

– uzimajući u obzir Konvenciju Ujedinjenih naroda o sprečavanju i kažnjavanju zločina genocida od 9. prosinca 1948.,

– uzimajući u obzir Rimski statut Međunarodnog kaznenog suda, a posebno njegove članke od 5. do 8.,

– uzimajući u obzir analitički okvir Ureda posebnog savjetnika UN-a za sprečavanje genocida (OSAPG),

– uzimajući u obzir izjavu o stanju u Iraku koju su 12. kolovoza 2014. dali posebni savjetnik glavnog tajnika UN-a za sprečavanje genocida i posebna savjetnica glavnog tajnika UN-a za odgovornost za pružanje zaštite,

– uzimajući u obzir izvješće Ureda visokog povjerenika Ujedinjenih naroda za ljudska prava od 27. ožujka 2015. o stanju ljudskih prava u Iraku s obzirom na kršenja tih prava koja je počinila tzv. Islamska država Iraka i Levanta i s njom povezane skupine, a posebno njegov stavak 16. pod nazivom „Kršenja koja je počinila tzv. Islamska država – napadi na vjerske i etničke skupine”,

– uzimajući u obzir izjavu o eskalaciji poticanja na nasilje na vjerskoj osnovi u Siriji, koju su 13. listopada 2015. dali posebni savjetnik glavnog tajnika UN-a za sprečavanje genocida i posebna savjetnica glavnog tajnika UN-a za odgovornost za pružanje zaštite,

– uzimajući u obzir izvješće Neovisne međunarodne istražne komisije o Sirijskoj Arapskoj Republici, predstavljeno u Vijeću za ljudska prava 13. kolovoza 2015., a posebno njegove stavke od 165. do 173.,

– uzimajući u obzir članak 123. stavke 2. i 4. Poslovnika,

A. budući da nasilna ekstremistička ideologija tzv. IDIS-a/Daiša, njegovi teroristički činovi, kontinuirani teški sustavni i rašireni napadi na civile, kršenja ljudskih prava i međunarodnog humanitarnog prava, uključujući ona počinjena na vjerskoj ili etničkoj osnovi, uništavanje kulturne baštine i trgovina kulturnim dobrima predstavljaju globalnu i dosad nezabilježenu prijetnju međunarodnom miru i sigurnosti, što je potvrđeno Rezolucijom Vijeća sigurnosti UN-a 2249 (2015);

B. budući da su na meti tzv. IDIS-a/Daiša pripadnici vjerskih i etničkih manjina, odnosno kršćanskih (kaldejskih/sirjačkih/asirskih, melkitskih i armenskih), jazidskih, turkmenskih, šabakskih, jarsanskih, sabejskih/mandejskih, kurdskih i šijitskih zajednica te mnogi Arapi i sunitski muslimani; budući da su mnogi žrtve ubojstava, klanja, premlaćivanja, iznuda, otmica i mučenja; budući da su pretvoreni u roblje (posebno žene i djevojčice, koje su također žrtve drugih oblika seksualnog nasilja), da ih se nasilno preobraća te da su žrtve prisilnih brakova i trgovine ljudima; budući da se djeca nasilno novače; budući da se uništavaju džamije, spomenici, svetišta, crkve i drugi vjerski objekti, grobovi i groblja;

C. budući da genocid, zločini protiv čovječnosti i ratni zločini, bez obzira na to gdje i kad se dogode, ne smiju proći nekažnjeno te budući da se poduzimanjem mjera na nacionalnoj razini, jačanjem međunarodne suradnje te preko Međunarodnog kaznenog suda i međunarodnog kaznenog pravosuđa mora zajamčiti učinkovit kazneni progon tih djela;

D. budući da se genocid, zločini protiv čovječnosti i ratni zločini tiču svih država članica EU-a, koje su odlučne u namjeri da surađuju kako bi se ti zločini spriječili i okončalo nekažnjavanje počinitelja, u skladu sa Zajedničkim stajalištem Vijeća 2003/444/ZVSP od 16. lipnja 2003.;

E. budući da se Rezolucijom Vijeća sigurnosti UN-a 2249 (2015) ovlašćuju države članice koje to mogu učiniti da na teritoriju pod kontrolom tzv. IDIS-a/Daiša, u Siriji i Iraku, poduzmu sve potrebne mjere u skladu s međunarodnim pravom, a posebno Poveljom Ujedinjenih naroda, i međunarodnim pravom u području ljudskih prava, izbjeglica i humanitarnog prava kako bi udvostručile i koordinirale svoje napore u cilju sprečavanja i suzbijanja terorističkih činova;

F. budući da međunarodna pravna definicija genocida, u skladu s člankom II. Konvencije UN-a o sprečavanju i kažnjavanju zločina genocida iz 1948., sadrži sljedeći tekst: „bilo koje od sljedećih djela, učinjeno s namjerom da se potpuno ili djelomično uništi jedna nacionalna, etnička, rasna ili vjerska skupina: (a) ubojstvo članova skupine, (b) nanošenje teške tjelesne ili psihičke povrede članovima skupine, (c) namjerno stavljanje skupine u

životne uvjete kojima je cilj dovesti do njezina potpunog ili djelomičnog uništenja, d) primjenjivanje mjera kojima je cilj spriječiti rađanje unutar skupine i (e) prisilno premještanje djece u drugu skupinu”; budući da se člankom III. te Konvencije ne smatra kažnjivim samo genocid nego i planiranje čina genocida, izravno i javno poticanje na genocid i suučesništvo u genocidu;

G. budući da je od 2014. ubijeno oko 5 000 jazida, dok su brojni drugi žrtve mučenja ili su prisilno preobraćeni na islam; budući da se najmanje 2 000 jazidskih žena nalazi u zatočeništvu i da su žrtve prisilnih brakova i trgovine ljudima; budući da su šestogodišnje djevojčice već žrtve silovanja i da se jazidska djeca prisilno novače da bi se borila na strani tzv. IDIS-a/Daiša; budući da postoje jasni dokazi o masovnim grobnicama jazida koje su oteli pripadnici tzv. IDIS-a/Daiša;

H. budući da je u noći 6. kolovoza 2014. više od 150 000 kršćana pobjeglo pred naletom tzv. IDIS-a/Daiša na području Mosula, Karakoša i drugih sela u nizini Ninive nakon što im je oduzeta imovina te budući da su i dalje raseljeni i žive u teškim uvjetima na sjeveru Iraka; budući da je tzv. IDIS/Daiš zarobio one koji nisu uspjeli pobjeći iz Mosula i nizine Ninive te budući da su nemuslimanske žene i djeca pretvoreni u roblje, neki su prodani, a neki okrutno ubijeni, što su počinitelji snimali;

I. budući da je u veljači 2015. tzv. IDIS/Daiš oteo više od 220 asirskih kršćana nakon što je zauzeo nekoliko poljoprivrednih zajednica na južnoj obali rijeke Habur u pokrajini Hasaka na sjeveroistoku zemlje te budući da ih je do sada samo nekoliko oslobođeno, dok je sudbina ostalih i dalje nepoznata;

J. budući da se u izvješćima tijela UN-a, uključujući posebnog savjetnika glavnog tajnika UN-a za sprečavanje genocida, posebnu savjetnicu glavnog tajnika UN-a za odgovornost za zaštitu i Ured visokog povjerenika Ujedinjenih naroda za ljudska prava, navodi da se djela koja je počinio tzv. IDIS/Daiš smatraju ratnim zločinima, zločinima protiv čovječnosti i genocidom;

K. budući da je Neovisna međunarodna istražna komisija zabilježila i izvijestila da se i dalje progone pripadnici etničkih i vjerskih manjina koji se opiru tzv. IDIS-u/Daišu i ostalim terorističkim skupinama, paravojnim postrojbama i nedržavnim oružanim skupina u područjima pod njihovom de facto kontrolom;

L. budući da međunarodna zajednica prema načelima odgovornosti za pružanje zaštite i u skladu s Poveljom UN-a ima odgovornost kolektivno djelovati kako bi zaštitila stanovništvo onda kad ga država (ili nedržavni subjekt) očito ne štiti ili je zapravo počinitelj zločina;

M. budući da u skladu s međunarodnim pravom svi pojedinci imaju pravo živjeti prema vlastitoj savjesti te slobodno vjerovati i promijeniti vjerska i nevjerska uvjerenja; budući da politički i vjerski vođe imaju dužnost boriti se na svim razinama protiv ekstremizma i promicati međusobno poštovanje među pojedincima i vjerskim skupinama;

1. podsjeća na svoju oštru osudu tzv. IDIS-a/Daiša i njegova ekstremnog kršenja ljudskih prava koje, u smislu Rimskog statuta Međunarodnog kaznenog suda, predstavlja zločine

protiv čovječnosti i ratne zločine te također podsjeća da bi trebalo poduzeti mjere kako bi ih Vijeće sigurnosti UN-a proglasilo genocidom; iznimno je zabrinut zbog toga što su hotimična meta te terorističke skupine kršćani (Kaldejci/Sirjaci/Asirci, melkiti, Armenci), jazidi, Turkmeni, šijiti, šabaci, Sabejci, jarsani i suniti koji se ne slažu s njezinim tumačenjem islama i što je sve to dio nastojanja da se istrijebe sve vjerske i etničke manjine s područja pod njezinom kontrolom;

2. izražava stajalište da se progon, zlodjela i međunarodni zločini mogu izjednačiti s ratnim zločinima i zločinima protiv čovječnosti; ističe da tzv. IDIS/Daiš provodi genocid nad kršćanima i jazidima te drugim vjerskim i etničkim manjinama koje se ne slažu s njegovim tumačenjem islama te da je zbog toga potrebno poduzeti mjere u skladu s Konvencijom Ujedinjenih naroda o sprečavanju i kažnjavanju zločina genocida iz 1948.; ističe činjenicu da one koji zbog etničkih ili vjerskih razloga hotimično planiraju, potiču, provode ili pokušavaju provesti zlodjela te one koji u njima sudjeluju ili ih podržavaju treba izvesti pred sud i kazneno ih goniti zbog kršenja međunarodnog prava, odnosno zbog ratnih zločina, zločina protiv čovječnosti i genocida;

3. potiče sve države potpisnice Konvencije UN-a o sprečavanju i kažnjavanju zločina genocida, potpisane u Parizu 9. prosinca 1948., i drugih relevantnih međunarodnih sporazuma, a posebno države članice EU-a, da sprečavaju ratne zločine, zločine protiv čovječnosti i genocid na svojem teritoriju; apelira na Siriju i Irak da prihvate nadležnost Međunarodnog kaznenog suda;

4. poziva države članice Vijeća sigurnosti UN-a da podrže zahtjev Vijeća sigurnosti upućen Međunarodnom kaznenom sudu da istraži kršenja ljudskih prava kršćana, jazida te vjerskih i etničkih manjina koja je u Iraku i Siriji počinio tzv. IDIS/Daiš;

5. potiče sve države potpisnice Konvencije Ujedinjenih naroda o sprečavanju i kažnjavanju zločina genocida iz 1948. i drugih međunarodnih sporazuma o sprečavanju i kažnjavanju ratnih zločina, zločina protiv čovječnosti i genocida, a posebno nadležna tijela tih država i njihove državljane koji na bilo koji način podržavaju ili financiraju te zločine, surađuju ili sudjeluju u njima da u potpunosti ispune svoje pravne obveze u skladu s Konvencijom i drugim međunarodnim sporazumima;

6. potiče nadležna tijela onih država koje na bilo koji način izravno ili neizravno podržavaju ili financiraju te ratne zločine, zločine protiv čovječnosti i genocid ili surađuju i sudjeluju u njima da u potpunosti ispune svoje pravne obveze u skladu s međunarodnim pravom i zaustave te neprihvatljive oblike ponašanja kojima se nanosi golema šteta iračkom i sirijskom društvu te uvelike destabiliziraju susjedne zemlje, međunarodni mir i sigurnost;

7. podsjeća da je Rezolucijom Vijeća sigurnosti UN-a 2253 nametnuta pravna obveza državama članicama UN-a da zabrane svaki oblik pomoći tzv. IDIS-u/Daišu i ostalim terorističkim organizacijama, prije svega opskrbu oružjem i financijsku pomoć, uključujući nezakonitu trgovinu naftom, te ih poziva da u okviru domaćeg zakonodavstva pružanje takve pomoći proglase kaznenim djelom; podsjeća da bi neispunjavanje te obveze nekih država članica predstavljalo kršenje međunarodnog prava te bi zbog toga ostale države članice imale pravnu obvezu provesti navedenu Rezoluciju Vijeća sigurnosti UN-a izvođenjem odgovornih pojedinaca i subjekata pred sud;

8. najoštrije osuđuje uništavanje vjerskih i kulturnih lokaliteta i predmeta koje provodi tzv. IDIS/Daiš i koje predstavlja napad na kulturnu baštinu svih stanovnika Sirije i Iraka te čovječanstva u cjelini; poziva sve države da poboljšaju provođenje kaznenih istraga i pravosudnu suradnju u cilju utvrđivanja svih skupina odgovornih za nezakonitu trgovinu kulturnim dobrima i oštećenje ili uništavanje kulturne baštine koja pripada svim ljudima u Siriji, Iraku, na širem Bliskom istoku i u sjevernoafričkim regijama;

9. poziva sve države članice međunarodne zajednice, uključujući države članice EU-a, na aktivno djelovanje u borbi protiv radikalizacije te na poboljšanje svojih pravnih i pravosudnih sustava kako bi izbjegle odlazak svojih državljana i građana radi priključivanja tzv. IDIS-u/Daišu i sudjelovanja u kršenju ljudskih prava i međunarodnog humanitarnog prava te ih također poziva da ih, ako do toga ipak dođe, što prije kazneno goni, među ostalim i za poticanje na te zločine i njihovo podupiranje na internetu;

10. poziva EU da imenuje stalnog posebnog predstavnika za slobodu vjere i uvjerenja;

11. potvrđuje i podupire poštovanje neotuđivog prava svih etničkih i vjerskih manjina te ostalih koji žive u Iraku i Siriji da nastave živjeti u svojim povijesnim i tradicionalnim zavičajima u dostojanstvu, jednakosti i sigurnosti te da u potpunosti ispovijedaju svoju vjeru i zastupaju svoja uvjerenja, a da pritom ne budu izloženi ni jednom obliku prisile, nasilja ili diskriminacije te traži od svih da to pravo poštuju; smatra da za okončavanje patnje i masovnog egzodusa kršćana, jazida i ostalih zajednica te regije svi regionalni politički i vjerski čelnici moraju jasno i nedvosmisleno izraziti podršku njihovoj daljnjoj prisutnosti te njihovim cjelovitim i jednakim građanskim pravima u njihovim domovinama;

12. traži od međunarodne zajednice i njezinih država članica, uključujući EU i njegove države članice, da zajamči potrebne sigurnosne uvjete i mogućnosti za sve one koji su bili prisiljeni napustiti svoju domovinu ili su prisilno raseljeni, da im što prije omogući ostvarivanje prava na povratak u domovinu, da očuva njihove domove, zemlju, imovinu, kao i crkve te vjerske i kulturne lokalitete kako bi imali mogućnost za dostojanstven život i budućnost;

13. uviđa da je stalni progon vjerskih i etničkih skupina na Bliskom istoku faktor koji doprinosi masovnoj migraciji i unutarnjem raseljavanju;

14. ističe da je važno da međunarodna zajednica u skladu s međunarodnim pravom pruži zaštitu i pomoć, uključujući vojnu, svima koji su na meti tzv. IDIS-a/Daiša i ostalih terorističkih organizacija na Bliskom istoku, kao što su etničke i vjerske manjine, te da je važno da ti ljudi sudjeluju u traženju budućih dugotrajnih rješenja; poziva sve sukobljene strane da poštuju univerzalna ljudska prava i omoguće pružanje humanitarne pomoći svim mogućim kanalima; poziva na uspostavu humanitarnih koridora; smatra da bi zaštićene zone koje štite snage pod mandatom UN-a djelomično mogle biti odgovor na veliki izazov koji predstavlja pružanje privremene zaštite milijunima izbjeglica iz sukoba u Siriji i Iraku;

15. ponovno potvrđuje da u potpunosti i aktivno podupire međunarodne diplomatske napore i rad posebnog izaslanika UN-a Staffana de Misture na započinjanju mirovnih pregovora

među svim sirijskim stranama narednih dana u Ženevi, uz sudjelovanje svih relevantnih svjetskih i regionalnih aktera, kao i njegove prijedloge za uspostavu lokalnog primirja; poziva EU i međunarodnu zajednicu da izvrše pritisak na sve donatore da ispune svoja obećanja i da se predano posvete pružanju financijske potpore zemljama domaćinima, posebno uoči donatorske konferencije za Siriju koja će se održati u Londonu 4. veljače 2016.;

16. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću, Komisiji, potpredsjednici Komisije/Visokoj predstavnici Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku, posebnom predstavniku EU-a za ljudska prava, vladama i parlamentima država članica, vladi i parlamentu Sirije, vladi Iraka i Iračkom vijeću, Regionalnoj vladi Kurdistana, institucijama Organizacije islamske suradnje, Vijeću za suradnju arapskih država u Perzijskom zaljevu, glavnom tajniku Ujedinjenih naroda, Općoj skupštini Ujedinjenih naroda, Vijeću sigurnosti UN-a i Vijeću UN-a za ljudska prava.